

Kázání pro Opatovice 14.3.2021, karanténní

Vstupní slovo: ž 1,1-3

píseň: 171, 367, 613

čtení: Mk 11,12-14 a 20-25

Milí BAS,

jaký to zvláštní příběh!

Vypráví se o něm dokonce vtip. Snad vás to neurazí. To je tak: Víte jak poznat, že Bible není podvrh? Přečtete si text o prokletí fíkovníku!

Pokud by totiž Bible byla jen podvod, kt. si církve napsala někdy ve středověku, aby mohla ovládat lidové masy – jak někt. lidé tvrdí. Pokud by to tak bylo, určitě by do Bible nevymýšleli příběh o tom, jak spasitel křičí na strom. (To by se jim nehodilo!) - No, jen to jen vtípek, ale něco na tom je.

Každopádně prokletí fíkovníku má své místo v Novém Zákoně.

Odehrává se kolem Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma na oslátku a vyčištění chrámu. Váže se pevně k velikonočním událostem a tedy se dobře hodí k dnešní předvelikonoční době.

Co si s tím však máme počít?

Ježíš hledá plody na fíkovníku a nenachází. Ona je totiž špatná roční doba. Asi jako kdybyste teď chtěli sklízet jablka. Maximálně najdete zapomenuté shnilé od podzimu a to stejně není k jídlu. Ježíšovo počínání tak může připomínat macechu z pohádky O dvanácti měsíčkách. - Ovšem Ježíš je kluk z venkova, a dobře ví, kdy stromy plodí. Jak může být tedy překvapen, že nic nenašel? A proč potom nebohý strom ještě prokleje, takže uschne?

No... Klidně by tady z Ježíše mohlo mluvit totální vyčerpání. Nebylo by se co divit ve velkých událostech, kt. zrovna řešil. Hezky by nám to připomínalo Ježíšovu lidskou stránku. To, že i jemu někdy tekly nervy apod.

Ale zdá se mi, že z toho bychom si mnoho neodnesli.

Zajímavější a užitečnější bude dívat se na tuto událost jako na prorocké znamení. - Hledat symbolický význam prokletí fíkovníku. Zamyslet se, jestli nám tím Pán Ježíš nechtěl něco sdělit nebo ukázat.

Proroci rádi užívali různá znamení, často velice podivná. Jeremijáš nosil

kravský chomout, aby ukázal, jak Izrael dopadne, pokud se nepolepší. A takový Ozeáš se dokonce oženil s prostitutkou, čímž upozorňoval na mravní úpadek a nevěrnost Božího lidu.

Podobně mnohé Ježíšovy činy měly symbolický význam. Třeba chození po vodě, nasycení zástupů, vjezd do Jeruzaléma, vyčištění chrámu, dokonce i leckterá uzdravování nám mají něco sdělit.

A tady máme fíkovník. Pěkný stromek, celý obalený svěže zeleným listím. Úplně to svádí jít se podívat, jestli se mezi lupeny přeci jen neskrývá nějaký raný plod. Ač však vypadá lákavě, ve skutečnosti nemá čím nasytit hladového. Krásným listím jakoby jen zakrýval svoji prázdnotu.

Ježíšovo rozhořčení může vycházet z toho, že mu to něco připomíná. - Tehdejší náboženské představitele, chrám, víru Božího lidu.

Krásné pozlátko, ale uvnitř prázdno. Lidem, kt. hladoví po Bohu, po odpuštění, po něčem víc, nedokážou nic nabídnout, jenom to okrasné listí.

A je naprosto na místě se ptát, jestli jsme na tom dnes lépe.

Ježíšovo prokletí fíkovníku je pak varováním pro chrámovou hierarchii, pro Izrael, pro nás - před pokrytstvím, před budováním příslovečných Potěmkinových vesnic, před zbožností jen na oko. Navenek můžeme působit sebelíp, ale pokud chybí obsah, to sladké jádro života víry, tak prostě nemáme co nabídnout.

On i ten vnějšek má nějaký smysl! - Musí to taky trochu vypadat, aby se někdo vůbec odvážil přijít a hledat u nás tu duchovní stravu. Ale to už je zase jiné téma.

Já jsem si tady vzpomněl na své zahradnické neúspěchy. Když jsme se přistěhovali do Opatovic, zasadil jsem broskev. Moc nerostla, ale asi druhý, třetí rok najednou krásně vyrašila a obrostla květy. Radoval jsem se, že se konečně ujala. A ona pak uschla. Myši jí ohryzaly kořeny. Tím chci říct – to vnější zdání, ta vnější podoba církve, bez toho živého jádra, pevných kořenů, stejně dlouho nepřežije.

Proto Pán Ježíš fíkovník prokleje a on uschne.

Ostatně - Pokud si na zahradě zasadíte strom k nějakému účelu (i kdyby jen kvůli stínu), a on ten účel neplní, pravděpodobně ho pokácíte a zasadíte jiný.

Tak aby to Pán Bůh neudělal s námi...

Tady ovšem musíme namítnout, že nebyl čas fiků. Jak k tomu nebohý stromek přišel? Stačilo přeci pár týdnů počkat.

A podobně Boží lid, chrám, církev – neláme nad nimi (námi) Ježíš hůl poněkud předčasně? Nechce jakoby jahody v zimě? Fíky v předjaří? Vždyť nakonec nějaké ovoce určitě ponesou. I v tehdejší pokryteckém chrámu se dělo mnoho dobrého. Možná by stačilo počkat na vhodnější čas, na lepší dobu.

Tak předně – Ježíš zdaleka neláme hůl. Jeho prorocké znamení má sloužit právě k tomu, aby hůl lámat vůbec nemusel. Aby strom Božího lidu nemusel být pokácen. Aby neuschl. Celá Ježíšova pozemská pout' slouží mimo jiné k oživení víry mezi lidmi.

A druhá věc je, že čekání na vhodnější dobu může být taky pěkně nekonečné. A nebezpečné. Docela dobrá výmluva, proč nic nedělat. - "Teď není vhodný čas". Celá řada kolaborantů tvrdila, že "teď není vhodná doba se bouřit, teď se musí držet ústa a krok. Ale jednou..." - A to třeba nikdy nenastane.

I my jistě nějaké dobré ovoce vydáváme, děláme mnohé dobré věci, ne že ne. Ale většinou v čas, kt. se hodí nám.

Co když je však situace výjimečná? Něco by bylo potřeba, ale nám se to teď zrovna moc nehodí? Jsme ochotni změnit své plány?

„Dám na charitu, ale až bude po výplatě.“ - „Do kostela budu chodit, ale až v důchodu.“ - „Kamaráde teď na tebe nemám čas, rád si s tebou promluví v nějaké příhodnější době... atd.“

Pán Ježíš nám opakovaně říká, že ta příhodnější doba taky nemusí nastat vůbec. Nebo nám může zatím něco důležitého utéct.

Některé věci nesnesou odklad. Které – to ponechám na vás.

Onen prokletý fikovník je tedy strom, kt. nerozpoznal, že je správný čas, a neplodil ve chvíli, kdy bylo třeba. - To je obraz člověka, kt. nenese ovoce, když je od nás Bůh očekává. Kt. neudělá ve správný čas to, co by podle Pána Boha měl. A nemyslím si, že by po nás Pán Bůh většinou chtěl něco tak nemožného jako fíky mimo sezónu.

Navíc - Pán Ježíš jen neproklínal stromy, ale mnohem spíše uzdravoval nemocné, sytil hladové a měnil dávné pořádky tady na zemi. Asi ani nedokážeme docenit, jak moc se jeho příchodem svět změnil. Ale můžeme si z něj v tomhle vzít příklad.

A když může chromý chodit, padnout diktatura a vrátit se právo do

zemí, kde už ho ani nečekali, proč by nemohl fík v zimě vydat plody a já se změnit?

Samozřejmě, že vůbec nejde o to, hrát si na dvanáct měsíčků a čarovat ovoce mimo sezónu, nejde ani o uschnutí stromu nebo přesazení hory do moře. To jsou vlastně úplné zbytečnosti.

Podstatné je mít víru. Ne víru v takové skoro až kouzelnické kejkle, ale víru v Boha. Boha živého, Boha dotýkajícího se lidských srdcí. Víru v dobro, spravedlnost, milosrdenství.

Víru, kt. je ochotná taky něco udělat.

Pak u nás hladovějící – v pravém slova smyslu i v tom duchovním, neodejdou s prázdnou. A nebudeme strom bez užtku.

Pane Bože, ty sytiš hladového. Měníš zlořády. Lámeš okovy. Prosíme dej, ať dokážeme následovat tvé Slovo a tvůj příklad tak, abychom vydali to dobré ovoce na pravém místě a v pravý čas. Amen.

ohlášky:

- Příští bohoslužby 21.3. Prtže zákaz vycházení bude už téměř končit, rádi bychom udělali bohoslužby zase naživo. Prozatím však jen v Číhošti od 10 a od 11 hodin. Pokaždé pro 10 osob. Přičemž v neděli ještě bude platit zákaz chodit do kostela přes hranice okresu. Takže mohou přijít mohou jen lidé, kt. chodí Číhošti a Sázavky. Kdo chcete přijít, dejte vědět mě nebo sestře Evě Vavříkové.

- náboženství pro děti bude online 18.3. v 17 hodin.

- Je třeba již myslet na velikonoce. Velice se obávám, že se do té doby opatření příliš nezmírní. Pohrávám si proto s myšlenkou, jestli neudělat velikonoční bohoslužby venku, pokud to počasí dovolí. Tím pádem by se nás mohlo sejít více. V bezpečných rozestupech atd. Uvidíme.

- Prejeme oslavencům všechno nejlepší, stálou Boží blízkost a požehnání.

Poslání: Ef 5,8-11

Požehnání: Ať nás Pán Bůh provází, jdeme-li rovnou cestou.

Ať nás Pán Bůh provází, když cestu opouštíme.

Ať nás Pán Bůh provází, když bloudíme.

A ať nás Pán Bůh provází, když hledáme cestu zpět. Amen.